

Vi synes, vi har en erfaring for, at det, at de folkevalgte ude i de nuværende amter, fremover regionerne, har et meget direkte økonomisk ansvar, er med til at skabe en meget stor ansvarlighed på udgiftssiden, også når de beslutninger, de skal træffe på f.eks. sundhedsområdet, er meget besværlige. Vi har set vores amtsråd rundt omkring i landet lave meget, meget besværlig omstrukturering, men alligevel har de gjort det. Det tror vi hænger noget sammen med, at de også sidder med et direkte ansvar for økonomien.

I øvrigt føler vi os bekræftet af, at det er sådan, når vi eksempelvis ser på, hvad der er sket i sundhedsvæsenet i Norge, hvor man for en tre år siden har lagt sundhedsvæsenet over i nogle bestyrelser, hvor udgifterne til sundhedsvæsenet nærmest er eksploderet, og hvor der har været konstante diskussioner imellem regeringen og dem, der sidder med det daglige ansvar for driften af sygehusvæsenet, om, at der manglede penge.

Jeg ved godt, at vi selvfølgelig også har den diskussion i en eller anden størrelsesorden i dag, og jo mere man i det nuværende system fratager vores nuværende amtsråd mulighed for selv at påvirke indtægtssiden, jo mere kan de også fralægge sig ansvaret, og jo mere bliver det ministeren og regeringens ansvar.

Derfor er jeg egentlig uforstående over for, at en regering og ikke mindst måske finansministeren synes, at det her er en rigtig konstruktion. Vi tror, det er utrolig vigtigt, at folkevalgte har et sammenhængende ansvar for de opgaver, som de er tildelt.

Så vil jeg godt takke indenrigsministeren for, som det også allerede er indgået i debatten her, at han, så vidt jeg kan se, et eneste sted har leveret svar vedrørende en præcis virkning af det, der foregår på økonomisiden, svar på, hvordan de nye sundhedsbidrag skal være. Der ligger jo ændringsforslag her om, at de skal indbygges i finansieringslovforslaget. Der kan vi med de nuværende 271 kommuner se kommune for kommune, hvordan det kommer til at virke, både det såkaldte aktivitetsafhængige bidrag og det såkaldte grundbidrag. Og det er jo altså ikke småpenge, vi taler om at kommunerne skal betale til sundhedsvæsenet fremover.

Som indenrigsministeren har opgjort det i bilaget i 2005-priser, er det 13,3 mia. kr., kommunerne skal betale. Det, jeg synes giver jeg anledning til bekymring – og også skulle gøre det ovre på regeringsbænkene og hos Dansk Folke-

parti – er, hvor ekstremt store forskellene er på, hvordan det belaster kommunerne.

Kl. 14.40

Hvis vi tager et par kommuner, som der ikke sker mange ændringer med her som f.eks. Søllerød og Ishøj, som står her i listen ved siden af hinanden, ser vi, at belastningen er 0,9 skatteprocent i Søllerød og 1,9 i Ishøj. Mere end dobbelt så meget vil det altså belaste borgernes skatteprocenter i Ishøj som i Søllerød. Eller hvis vi tager to andre kommuner her i området, som der heller ikke sker ændringer med, nemlig Brøndby og Gentofte, ser vi, at det kun vægter 1 skatteprocent i Gentofte, men dobbelt så meget, hele 2 skatteprocent, i Brøndby.

Hvis vi tager det aktivitetsafhængige bidrag, ser vi, at det kun vægter 0,5 skatteprocent i Søllerød, men hvis vi tager en af vore helt små kommuner, som fortsætter uændret, nemlig Samsø, ser vi, at det vægter 1,5 pct. Belastningen for borgerne på Samsø er altså tre gange så stor som belastningen for borgerne i Søllerød.

Det er helt rigtigt, som det har været sagt, at der derefter kommer en udligningsreform på et eller andet tidspunkt, når alle valg er afholdt og ingen rigtig ved, hvad det er, der efterlades af økonomi, når man skal tage stilling til, hvem der skal repræsentere en, og hvad det er for en politik, man vil have.

Men problemet er jo oven i de udligningsproblemer, vi allerede ved eksisterer, at man bygger lag på lag af nye udligningsproblemer. Og hvis nogen skulle være i tvivl om, hvor store problemer en række af de ændringer efterlader, der sker med den her strukturreform, som vedtages nu her i juni måned, men uden at man overhovedet forholder sig til økonomien, som oven i de eksisterende udligningsproblemer skal løses i forbindelse med en udligningsreform næste år, så kan de bare læse det her bilag. Det er altså vel at mærke ikke småpenge, det er 13,3 mia. kr.

Deroveni kommer en række tilsvarende problemer. Det har vi ikke på samme måde kunnet få tal på, men når vi kigger på det sociale område, er jeg fuldstændig overbevist om, at forholdet vil være fuldstændig det samme.

Derfor er vi nødt til at sige, at med den mangel på viden om, hvad der sker her kombineret med det, vi trods alt har fået at vide der, hvor vi har kunnet få lidt at vide, vil det være helt uundgåeligt, at Socialdemokratiet må stemme imod det her forslag. Vi synes egentlig, at det er meget bekymrende, at regeringen sætter et så stort pro-